

KATOLIK

God. II

ŠIBENIK, 22. ožujka 1931.

Broj 12.

Krivi pojmovi

Često čitamo, da su se obratili na katoličku vjeru videniji ljudi u Njemačkoj, Engleskoj, Americi i drugdje. Neki su od njih napisali i povijest svoga obraćenja. Iz toga njihovog pripovijedanja razabiremo, kako su nerijetko najveće poteškoće pri obraćenju predrasude, krivo mišljenje, o katoličkoj Crkvi, u kojima su bili uzgojeni. Današnji inovjerci iz neznanja se drže onoga, što su začetnici krivovjersstva širili iz zlobe. Tako čitamo koji put, kako protestanti u nekim krajevima pripovijedaju prave strahote o katolicima, te im se oni čine gori od pogana.

I naši pravoslavni imaju također krive pojmove o katoličkoj Crkvi vjeri. Crkvena stega i auktoritet Papin — to je za njih strašilo, a neke pobožnosti i uredbe čine im se gotovo praznovjerskim. Nije se ni čuditi. Vijekovi su nas razdvajali, a neprijatelji su pirili mržnju i pomagali širenje krivih pojmova. Još manje se tome čuditi, kada i među liberalcima, i ako katolicima, vladaju slične predrasude.

Takav je jedan krivi pojam, što se često rabi kao krilatica proti katoličkoj Crkvi, da ona, jer universalna — općenita, ne uzgaja nacionalno, kao partikularne, nacionalne crkve. To osobito ističu pravoslavni, a poimence Srbi, stavljajući neku opreku između katoličke Crkve i srpsko-pravoslavne.

Pravoslavni se pozivlju na povijest, tvrdeći, da ih je pravoslavna vjera spasila od propasti. Mi to dopuštamo. No iz toga ne slijedi, da katolička Crkva kao općenita ne uzgaja nacionalno. Zato se i mi pozivljemo na povijest. Što je spasilo Poljsku i uzdržalo u Poljacima svijest, da nijesu postali Rusi ili Nijemci, ako ne katolička vjera? Što je spasilo i Irsku, ako ne katolička vjera? A zašto su se održali Hrvati i uščuvali svoju narodnu svijest, ako ne zato, što su uvijek nalazili jaki oslon u svojoj katoličkoj vjeri? Zar se Hrvati nijesu borili kao lavovi kroz vijekove za krst časni

i slobodu zlatnu i sami i uz bok Srbima?

A glede narodne svijesti zar su katolici Francuzi, katolici Nijemci, katolici Česi manje svijesni svoje narodnosti negoli pravoslavni Srbi, Rusi, Grci, Rumunji i t. d.?

A glede narodnog uzgoja što se može reći cijeloj četi hrvatskih narodnih junaka i prvaka, koji su bili katolici? Zar zaostaju za ijednim rodoljubom pravoslavnim katolici: Dobrila, Rački, Strossmayer, junački franjevci te ilirski preporoditelji? Je li katolička vjera priječila njihovu narodnu svijest u radu? Je li katolička Crkva umanjila njihov rodoljubni žar? Ne! Katolička Crkva uči, da je dužnost i krepost: ljubiti i raditi za svoj narod. I taj nauk ona širi sve do na kraj svijeta, među poganima i divljacima. Katolička Crkva je branila i brani do danas prava svakoga pojedinog naroda, pak je ili neznanje ili zlobna podvala tvrditi, da katolička vjera ne uzgaja nacionalno kao narodne crkve.

Ipak ćemo nešto dopustiti. Oni, koji tvrde, da je prije narodnost ne-

goli vjera, te oni, koji ne vide nego pretjerani nacionalizam, što se danas zove šovinizam, imaju pravo, kad tvrde, da katolička Crkva ne uzgaja u tom duhu. No to je posve naravno!

Krivo je, da je prije narodnost negoli vjera, jer je vjera vrhunaravno i najveće dobro. Nepravedan je pretjerani nacionalizam. Zato ga je i sadašnji Papa osudio u svojoj božičnoj alokuciji. To su dakle **zabluda**, a Crkva je učiteljica istine i čuvarica protiv zabluda. Zato i osuđuje ova dva gornja kriva načela.

Šteta je, da se šire tako krivi pojmovi, koji prikazuju katoličku Crkvu, dosljedno i vjersko sjedinjenje, kao neko strašilo i pogibelj za narodnost. Baš danas vidimo i kod Ukrajinaca, da im je katolička Crkva jedina obrana i utočište protiv neprijatelja njihove narodnosti.

No nažalost ni prošla ni sadašnja povijest ne će ništa naučiti one, koji već unaprijed zatvaraju pamet i srce istini, te će oni i dalje navaljivati na katolike, kao mračnjake, natražnjake, nenacionalne i antidržavne, i ako se **pravi katolici svagdje na svijetu ističu svojim radom, rodoljubljem, poštenjem i nepodmitljivošću.**

O velikoj važnosti i ogromnom utjecaju štampe

(Iz korizmene poslanice hvarскоga biskupa Msgra M. Pušića)

Msgr Miho Pušić, biskup hvarski, brački i viški, izdao je korizmenu poslanicu za svoje vjernike i svećenike, u kojoj raspravlja o najaktuelnijem današnjem problemu, o štampi. Budući da su prevažne misli, koje se u poslanici iznose, to ćemo je donijeti u opširnijem izvratku. U uvodu govori on:

„Znajući dobro sve ovo i sjećajući se toplih preporuka Apostola Pavla Timoteju, gdje mu govori: „Propovjedaj riječ, nastoj u zgodno vrijeme i u nevrijeme, karaj, prijeti, moli, učeći sa svom strpljivošću, jer će doći vrijeme, kada zdrave nauke ne će primati, nego će si po svojim požudama

dobaviti učitelje, koji ugađaju njihovim strastima i odvratit će se od istine, a okrenut se bajkama. A ti budi budan, ustrajno djeluj, učini djelo evanđeliste, službu svoju potpuno izvrši!“ (II. Tim. 4, 1-5) — smatram shodnim, predragi, da vas ovim svojim pastirskim pismom pozovem **na ozbiljno razmatranje o prevažnom pitanju za vaš duhovni život, o kojemu veći dio katolika ne vodi toliko računa, a ipak imade silnog upliva na njihovo mišljenje i djelovanje. Pozivljem vas dakle, da zajedno sa mnom malo više razmišljate o velikoj važnosti i ogromnom utjecaju štampe u današnjem svijetu, eda**

biste, dosljedni svom vjerskom uvjerenju, zauzeli u praksi odlučno kršćansko stanovište u tom prezamašitom pitanju.

Prije nego li razvijem neke misli u ovom prevažnom predmetu, cijenim potrebitim, da upozorim na značenje, koje u ovom pismu dajem riječi: štampa. Ovom se riječju, kako dobro znadete, obično označuje sve, što je tiskano: knjige, brošure, letci i novine, **ali mi ćemo ovdje uzeti u obzir samo novine**, te imajući pred očima jedino spas vaših duša, apoštolskom slobodom, kazati svoju pastirsku riječ u predmetu, na duhovno vaše dobro.

Da je u današnje doba utjecaj i moć novina upravo prezamašita, nije od potrebe na dugo dokazivati; to svatko može da vidi na svoje oči okolo sebe, ako samo i malo pozornim okom promatra razvoj mišljenja kod mnogih, koji čitaju novine. U općenju sa ljudima više puta može svatko da lako konstatira, kako u svojim razgovorima nešto drugim riječima opetuju misli novina, koje svagdanu čitaju. To nije moja konstatacija, to je mišljenje svih ozbiljnih osoba, kod svih naroda svijeta, u svim ljudskim slojevima. U ovom pogledu, između tolikih, donosim svjedočanstvo jednog uglednog francuskog pisca, koji veli: „Danas svijet ne čita novina samo zato, da nađe u njima novosti. **Ne, on ih također čita, da u njima crpi svoje mišljenje o predmetima, o kojima će govoriti u svojim dnevnim razgovorima.** I stoga čovjek, koji po

dužnosti čita više novina, lako raspoznaje u tuđim razgovorima, skoro riječ po riječ, članak, pročitan u jutrnjim ili večernjim novinama“. (M. Boulenger - „Figaro“, 14. maja 1925.).

U današnje moderno doba za dobar dio ljudi novine su jedine opskrbiteljice njihovog mišljenja. Ovakvi ljudi gledaju, sude, procjenivaju sve stvari preko naočala svojih novina. Dočim su drugi, ozbiljniji ljudi, sposobni da čitaju knjige i brošure, oni su vezani jedino na svoju novinu i ona u svemu misli za njih. Za njih je njihova novina više negoli Sveto Pismo.

Tako je pretežan, premili vjernici, utjecaj novina u današnjem svijetu! Ovo pokazuje veliku slabost modernog naprednog vremena, kada su čovječje glave napunjene mnogovrsnim znanjem, a ipak nijesu sposobne da samostalno misle, i takva je površnost zavladała svijetom, da mnogi ne mare da se trude oko ozbiljnog proučavanja i razmišljanja svojih novina. Ove pak sa svoje strane znadu okretno da se nametnu, ulagivajući se čitaćoj publici i ugadajući njezinim dobrim i opakim nagnućima. Zato veli jedan ugledni spisatelj: „Novina ukroćuje svoje čitatelje gladeći ih“. Glasoviti francuski psiholog Alfred Fonillee nije se ustručavao da nazove štampu drugom velikom osnovnom školom: „Gdje dječaci, koji su naučili čitati — pita se on — dovršavaju svoj odgoj i svoju obuku, kada su u svojoj čet-

naestoj ili petnaestoj godini izašli iz škole? U novinama. **Novinstvo je velika osnovna škola, dnevna širiteljica istinitih ili lažnih misli, dobrih ili zlih osjećaja**“ (u knjizi: „Francuska sa moralnog gledišta“). Nažalost to je za mnoge jedina škola, koja djeluje najvećom slobodom, bez jače kontrole, osobito u moralno-vjerskom pogledu, i svojim djelovanjem toliko štete nanosi vjeri i čudorednosti u narodu.

„Novinar imade više socijalnog utjecaja negoli ikoji najveći državni magistrat, profesor ili oficir. A od njega se ne traži nikakve garancije, kako se to traži od oficira, profesora, magistrata. Prvi pridošlica može da se prikaže kao prokurator javnoga morala.“ Ovako se tuži jedan odlični francuski publicista (Henrik Berenger u knjizi „Narodna Svijest“). Imade uistinu čestitih, savjesnih, kvalifikovanih novinara, ali ne nalazimo li po raznim uredništvima još više improviziranih novinskih pisaca bez solidnog znanja i moralnih kvaliteta, a ipak takovi hoće da budu odgojitelji naroda! Nu, premili vjernici, u kojem smjeru i kakvim uspjehom? Nažalost vidamo posljedice toga u današnjim teškim moralnim prilikama u čitavom svijetu, na koje se posve opravdano tuže bez razlike svi iskreni rodoljubi.

Opće poznata nemoralnost, što-no je dandanas zavladała u svijetu, nije li najvećim dijelom žalosni proizvod opake štampe? Ne donosi li ova često u svojim podli-

Trebamo velikih majki!

Majka je prva odgojiteljica djeteta. Ona mnogo upliva na njega i kasnije, kad ono odraste. Velike, idealne majke dale su Crkvi Božjoj velike i svete ljude.

Majka sv. Atanazija ne samo što je značajno odgojila svoga sina, ona mu je ulila i žar za vjeru, tako da je postao jedan od glavnih crkvenih otaca grčke crkve. Sv. Grgur Nazijanski rodio se od poganskog oca i katoličke majke. Njegova majka sv. Nona obratila je muža i ulila žar svoga srca za Boga svom djetetu tako, da je on postao glasoviti bogoslovni pisac, stup grčke crkve. Sv. Bazilije se dičio, što ga je majka zajedno s bakom uzorno odgojila u katoličkoj vjeri. Sv. Ivan Zlatousti sa zahvalnošću se sjećao svoje majke Antuse.

Ona je imala samo 20 godina, kad je ostala udovica. Cijeli svoj život posvetila je čudorednom, vjerskom i u mnogom odgoju svoga djeteta. Kad ga je carigradski dvor nagovarao, da popusti raskolnicima, majka ga je nagovarala, da radije pode svojevoljno u progonstvo negoli da postupa, kako se to ne dolikuje katoličkom biskupu. Zato je Zlatousti rekao: „Žene se moraju kao što i muškarci boriti za obranu pravde Božje i crkvene“.

Spomenuli smo svetu i uplivnu moć majki ovih četiriju glavnih svetih Otaca istočne crkve. No nije drukčije bilo ni kod latinske crkve.

Veliki sv. Augustin mora da zahvali molitvama i suzama svoje majke sv. Monike, ako se obratio i postao katolikom. Veliki sv. Grgur je od svoje maj-

ke Silvije bio upućen na duhovni život. Zato je dao naslikati svoju majku kraj sebe, obučenu u bijeloj haljini, na glavi joj doktorska mitra, a u lijevoj ruci psaltir, dok desnu drži podignutu, kao da blagoslivlje. Sv. Ambroz je imao od svoje sestre Marceline mnogo utjehe i trajni uzorni primjer svetoga života. Za nju je napisao knjigu „**O djevicama**“, punu milih pjesničkih osjećaja.

Dugo bismo još mogli pisati o svetom uplivu velikih majki na njihovu djecu. No neka nas već i ovo ponuka, da što bolje odgojimo današnju žensku mladež u značaju i u svetosti, jer kao što smrznut čovjek treba sunca, tako i mi trebamo velikih majki. Zato naš narod i veli, da žena drži tri ugla od kuće, a muž jedan.

Jofe

scima nemoralnih romana, a u svojim stupcima ne prikazuje li živo i plastično razne pikantne i uzbudljive događaje, štano se dešavaju u dnu života, i to bez ikakvog osuđivanja ili kuđenja takovih čina? Pa je li čudo, da se mekoputnost, razbludnost, raskalašenost šepiri na sve strane! I kod nas, žalibože, nalazimo novina, koje hoće da zabavljaju i privlače publiku redovitim potankim pripovijedanjem lascivnih čina ili donošanjem slobodnijih novela, što sve ne može, a da ne djeluje otrovno, osobito na neiskusne i nezrele duhove naše mladeži! Ugađa se nižim instinktima naše pokvarene naravi, samo da se privuče više čitatelja svojim novinama. **Strasne li odgovornosti pred Bogom i pred domovinom!**

Poštujte barem naše svetinje!

Pod ovim naslovom sarajevski „Katolički Tjednik“ od 15. t. mj. donosi jedan vrlo lijep članak, kojim oštro žigoše žalosnu činjenicu, da, i ako su poklade davno prošle, nijesu zato — po strogoj zapovijedi Crkve — prestale i bučne zabave. Spominje najprije neke priredbe u Zagrebu. Zatim nastavlja:

„U Sarajevu i Šibeniku bio je usred korizme „sokolski ples“ ...

Šta da na to kažemo?

Da iznova konstatujemo, kako su naši gradovi duboko ogrezli u poganstvu Bez sumnje ... Ali, konačno, to mi i onako odavna znamo.

Da apelujemo na krivca tih zloporaba: na njihovu kršćansku savjest i svijest. Bojimo se, da bi to bilo posve uzalud. Ljudima, koji su već izgubili za vjeru svaki smisao, teško je probuditi savjest. „Tjelesni čovjek ne shvaća onog, što je od Duha Božjega!“ (I. Kor. 2, 14.)

Ali jedno moramo ipak učiniti: moramo apelirati na pristojnost. Ako ti ljudi ne drže već ništa do vjere, neka imaju barem malo respekta pred našim kršćanskim svetinjama! Neka nas ne vrijeđaju i ne izazivaju!

I oni su kršteni i katolici, makar po matici. Žive u katoličkoj zemlji i među katoličkim narodom. Računaju na katoličko članstvo. Ograđuju se od

toga, da bi bili protivnici vjere. Pa neka onda budu dosljedni i neka ne diraju u najsvetije osjećaje svojih sugrađana i jednovjeraca! Respekt pred tuđim svetinjama — to je stvar odgoja i dobroga tona!

A naš katolički svijet neka dobro promisli, ima li mu mjesta u društvima, koja ovako javno ignoriraju i omalovažavaju katoličku tradiciju! Štovanje za štovanje; susretljivost za susretljivost! ...

Naša je povijest i kultura kršćanska, a oni su, još malo, pa — pogani!“

S ovim se i mi potpuno slažemo!

Kako umiru veliki muževi!

Redovnici sv. Ivana od Boga su pomagali maršalu Joffre-u pri njegovim zadnjim časovima. Otac Belsoeur pripovijeda, kako se veliki pokojnik bio pogodio sa svojom ženom, da će se u slučaju teške bolesti zdravi suprug pobrinuti navrijeme, da bolesni primi sve svete sakramente. Kad je došao o. Bolsoeur k bolesniku, Joffre mu reče ganut: „Sretan sam, da Vas vidim ... Sada sam sâm. Moja žena me je začas ostavila ... Mi dva se jako volimo.“ Iza ispovijedi pobožno je primio sveto ulje, pak je čvrsto stisnuo svojim rukama raspelo i češće ponavljao: „Bože moj! Milosrde! Oprosti!“

Veliki je to primjer kršćanske vjere i ljubavi!

Osuda „Starokatolika“

13. t. mj. održan je u Zagrebu na sudbenom stolu glavni prefes protiv Vladimira Horvata, odgovornog urednika „Starokatolika“, službenoga glasila narodne starokatoličke crkve, radi jednoga članka, u kojem se oštro kritizira i napada na našem području važeći opći građanski zakonik, naročito njegove ustanove bračnoga prava te se proglašuje tuđinskom tvorevinom i traži njegovo bezodvlačno ukidanje. Odgovorni je urednik pronaden krivim i suden na kazan zatvora u trajanju od 14 dana, uvjetno na godinu dana.

Značajna je ova osuda obzirom na njihovo samovoljno združivanje i rastavljenje bračnih parova! To je najbolji odgovor na članak njihova „konsultora“ g. N. Petrića „O valjanosti starokatoličkih brakova“.

Križarske organizacije širom svijeta

I Poljaci baš u Križarima odgajaju svoj najbolji pomladak. Njihova dva kardinala, tri nadbiskupa i 15 biskupa toplo su preporučili i uveli Križare kao svoju najbolju omladinsku organizaciju. Na narodnom euharistijskom kongresu u Poznanju zadnjih dana lipnja prošle godine upravo Mali Križari i njihovi vođe Križari pružili su najveličajni prizor; kako kod skupne sv. pričesti, tako kod zborovanja i svečane procesije. Šest tisuća njih na koncu ophoda pred isusovačkom crkvom na trgu načinilo je prekrasan križ, a u njegovu sredinu stao je biskup sa Presvetim i blagosivao narod. Vele, da je to bio prizor miline, veličanstva i oduševljenja, kakvih dosad nijesu doživjeli.

O drugom radu Križara i njihovom vrlo lijepom napredovanju izvijest ćemo drugom zgodom.

Već ovo, što smo iznijeli u ovom i prošlom broju našega lista, neka nam svjedoči, kako su naši Križari i Križarice članovi velike Isusove vojske, koja moli, radi i trpi za Njega i Njegovu Crkvu, a snagu prima od Njega iz presv. Hostije.

Hodočašće za „Rerum Novarum“

15. svibnja 1891. veliki Papa Lav XIII. izdao je velebnu socijalnu encikliku (okružnicu), u kojoj pokazuje put, kako će se riješiti socijalno pitanje, koje toliko zabrinjuje svijet. Zove se „Rerum novarum“ prema početnim riječima enciklike, dok joj je u hrvatskom prijevodu naslov „O stanju radnika“.

Budući se u svibnju navršuje 40 godina, što je ova enciklika izdana, katoličko je radništvo odlučilo, da će doći u Rim sa svih strana svijeta, da iskaže svoju zahvalnost sv. Stolici radi ove znamenite enciklike.

Hodočašće će biti u Rimu od 13.-17. svibnja 1931. Zajednička sv. Misa će biti u Lateranskoj Crkvi. Zatim će se položiti vijenac na grob Pape Lava XIII. Sjednice i govori održaće se u dvorištu Cancellerie. Drugi dan će biti Papina Misa i „Tebe Boga hvalimo“ u crkvi S. Maria Maggiore. Papa će zatim primiti u audijenciju hodočasnike. Tom prilikom biće mu predana komogijalna adresa u latinskom jeziku i referendum (izjave) katoličkih učenjaka o „Rerum Novarum“.

Nadamo se, da ni hrvatski katolički radnici ne će biti zadnji, tim prije, što će i organizovana slovenska braća poći sa brojnim odaslanstvom u Rim.

Nekoliko brojeva o Lurdu

Računa se, da je u godini 1930. redovitim i izvanrednim vlakovima došlo u Lurd oko 1 milijun hodočasnika. Bolesnika je stiglo 14.303; crkvenih dostojanstvenika: 5 kardinala, 14 nadbiskupa, 121 biskup; 937 liječnika. Svetih Misa se odslužilo 65 hiljada, a sv. pričesti je podijeljeno 1,170.000.

Iz katoličkoga Šibenika

DA POČASTE USPOMENU PK. MSGRA DON NIKE TABULOV TRUTE, darovali su našem listu: Don Ivan kan. Katalinić Din 200, N. N. Din 50; dr Ante Kreše Zorić i Bare Turica po Din 30; don Mitar Smirčić, don Ivo Milanja, Milosrdnica s. Pacienca, Antun Kollenz i Ivo Labura po Din 20. — Uprava im svima najljepše zahvaljuje.

HOSPITIRANJE PREUZV. BISKUPA PO ŠKOLAMA. Naš preuzv. g. biskup prošlih dana pohodio je sve naše srednje i osnovne škole u gradu te u pojedinim razredima prisustvovao ispitivanju vjeronauka. U svakom razredu je preuzv. biskup s interesom pratio odgovore učenika, koji su ga s velikim veseljem dočekali te osobito zadovoljni i ponosni bili, što ga imaju u svojoj sredini. Na koncu svakoga sata preuzvišeni je upravo mladeži svoje očinske opomene i savjete te podijelio svoj blagoslov.

SVETKOVINA SV. BENEDIKTA. U crkvi Benediktinki sv. Luce slavi se blagdan sv. Benedikta u subotu 21. t. mj. Ujutro u 6 s. pjevana sv. Misa, u 8 tih sv. Misa preuzv. g. biskupa, a u 10 s. pjevana sv. Misa. Poslije podne u 4 s. blagoslov. Ovom prigodom mogu dobiti vjernici potpuno oprostjenje isto kao 2. augusta. Svaki naime vjernik, koji se ispovijedi i pričesti, svaki put, kad pohodi crkvu sv. Luce i izmoli 6 Oče naša, 6 Zdravih Marija i 6 Slava Ocu, dobiva potpuni oprost. Vrijeme oprosta traje od podne u petak 20. t. mj. do ponoći u subotu 21. t. mj.

PETA KORIZMENA NEDJELJA (GLUHA) je u nedjelju 22. t. mj. Sve se više približuje spomendan muke i smrti Isusove. Stoga Crkva odsad izabira one odlomke sv. Pisma Staroga i Novoga Zavjeta, koji se odnose na zadnje dane zemaljskoga života Mesijina. Kroz čitav 5. tjedan u korizmi gledamo u živim slikama, uzetim iz evanđelja po sv. Ivanu gl. VII.-XII., farizejsku zavist i mržnju na Isusa. U petak pribivamo već i smrtnoj osudi Isusovoj. — Poslije tihe radosti, kojom je odzvanjao hram u prošleme tjednu, zastire sv. Crkva u subotu naveče svoje lice. Sve slike na žrtvenicima, pa i sami križevi valja da su zastri ljubičastom koprenom u spomen, što se Isus sakrio pred Židovima, da ga ne kamenuju, kako nam to pripovijeda današnje evanđelje. U sve se dane, osim svetačkih, ispušta odsad i „Slava Ocu“ na koncu psalma kod Ulaza i Prikazanja u sv. Misi, jer su se Židovi teško ogriješili o slavu Božju proganjajući i huleći Sina Božjega. U pristupnim molitvama ne moli svećenik psalam „Sudi mi“, jer se ovaj psalam moli danas u Ulazu sv. Mise. Sv. Pavao prikazuje naime katekumenima u poslanici, da svoje izbavljenje i poziv u kraljevstvo Božje imadu zahvaliti velikom svećeniku Novoga Zavjeta, koji je vlastitom krvlju jednom unišao u Svetište Vječnoga Spasenja. Ovaj veliki svećenik moli dakle danas: Sudi mi, Bože... i pristupit ću k žrtveniku Božjem... — Isus je neokaljani Jaganjac Božji, koji trpi radi naših grijeha. A mi? Kroti-

mo li mi svoje tijelo? Nijesmo li još uvijek razmaženi udovi pod glavom, koja je trnjem krunjena?

BLAGOVIJEST. U srijedu 25. t. mj. Crkva štuje Navještenje Bl. Djevice Marije. Kao što je velika Gospodnja Riječ „Neka bude“ stvorila u početku nebo i zemlju i sve, što je na njima, tako je danas ponizni Djevičin usklik „Neka bude“ dozvao vječnu božansku Riječ s neba na zemlju u prečisto srce Marije Djevice. I Riječ postade čovjekom. Dodite poklonimo se! Red sv. Misa je po našim crkvama kao u sve-tačne dane.

ČETRDESETSATNO KLANJANJE. U Stolnoj Bazilici sv. Jakova počinje pobožnost 40-satnoga klanjanja na Blagovijest u srijedu 25. t. mj. U 11 sati je svečana sv. Misa uz asistenciju preuzv. biskupa. U 12 s. preuzv. biskup izlaže Svetotajstvo, koje se nosi u procesiji preko crkve. Zatim redom slijedi klanjanje. U 6 s. uvečer počinje svečana hrvatska Pavečernja, u 7 sati prigodna euharistična propovijed, koju drži korizmeni propovjednik, a zatim pjevani „Smiluj se meni Bože“ s blagoslovom. Tako je isto i u četvrtak i u petak uvečer, dok u subotu nema propovijedi, već samo Pavečernja i blagoslov. Klanjanje svakoga dana počinje ujutro u 8 sati. U 10 s. sati je svakoga dana pjevana sv. Misa.

MAJČIN DAN. Na Blagovijest, u srijedu 25. t. mj., kao na dan, kad je najuzvišenija Majka začela božansko Čedo svoje, naša katolička društva, pak tako i naša križarska omladina, slave Majčin dan. Toga dana sve Križarice imaju zajedničku sv. Misu i pričest, koju će na-

mijeniti za svoje žive ili mrtve majke, u crkvi Ivana u 7 sati ujutro. Prigodna akademija u proslavu Majčinog dana održaće se u nedjelju 29. t. mj. u Kat. Domu.

DAROVİ BISKUPSKOM ĐAČKOM SJEMENIŠTU. Da počaste uspomenu blagopok. Msgra don Nike Tabulov Trute, darovali su Biskup. Đačkom Sjemeništu: Benediktinski Samostan sv. Luce, don Mijo Čurković i prof. Ante Jagić po Din 100; Stipe Stošić, Vilim Beruš, Hrv. kat. žensko prosvj. društvo „Zora“ i Pučka Tiskara (Braća Matačić) po Din 50; don Joso Lovrović Din 40, prof. Jerko Mirić Din 30 i don Ivo Barulić Din 25; dr Josip Lalić, Ante Antić-Poluš i don Lovro Fabijanić, po Din 20. — Uprava svima harno blagodari.

RED KORIZMENIH POBOŽNOSTI. U nedjelju u 11 s. sati ujutro u katedrali korizmena propovijed, a uvečer u 6 sati ruzarij i blagoslov; u Novoj crkvi u 3 s. sata popodne Put križa. U ponedjeljak u 5 sati popodne pjevana pavečernja i blagoslov u župskoj crkvi sv. Križa u Docu. U utorku u 4 sata popodne pjevana pavečernja i blagoslov u crkvi sv. Ivana.

MJESTO ČESTITKE GDICI MILENI DREZGA PRILIKOM VJENČANJA sa ing. Boris E. Kančara darovao je našem listu vlč. don Frane Antunović Din 20. — Uprava mu najtoplije zahvaljuje.

Tko treba na očala neka se obrati optičaru

VINKU VUČIĆU - ŠIBENIK

Ulica Kralja Tomislava
(Drogerija)

Izrazi saučešća prilikom smrti Msgra Trute

SPLIT: Preuzvišeni Gospodine! Satvrven od boli nad nenadnim i preranim gubitkom mojega nezaboravnog profesora i starješine, mojega dobrog prijatelja, savjetnika, dobroćinca — a Vaše Preuzvišenosti neumornog saradnika i ponosa svećeničkog staleža, izvolite, Preuzvišeni Gospodine, primiti izraze mojega najtoplijeg i najsinovskijeg saučešća. — **Dr Ivan Vuk-sanović**, prof. bogosl.

SPLIT: Izvolite primiti moje najdublje saučešće prigodom preteškoga gubitka, koji je zadesio To Bisk. Sjemenište smrću njegova velezaslužnoga Upravitelja Msgra don Nike Trute, a duši njegovoj dao Bog pokoj vječni! — Prof. bogosl. **Ivan Butković**.

SPLIT: Ovaj Stolni Kaptol duži se izraziti svoje svestrano saučešće velikoj Vašoj žalosti radi preranoga preminuća Vašega odličnoga prepošta Mons. N. Tabulov Trute, prvoga i zaslužnoga upravitelja tamošnjega Sjemeništa. Svevišnji obdario pokojnika vijencem slave na nebesima! — **Stolni Kaptol**.

HVAR: Žaleći zajedno s Vama nenadan velik gubitak uzornog Mons. Trute molimo mu od Svevišnjega nagradu mnogostranog rada. — **Kaptol**.

DUBROVNIK: Vašem žalovanju radi gubitka svog još mladog i zaslužnog člana i Prepošta presvijetlog Msgra Tabulov-Trute pridružujemo se svom dušom i mi, moleći Gospodina Boga, da blagopokojnika najobilnije nagradi rajskom slavom, a Tome preč. Kaptolu udijeli milost, da ga zamijeni osoba, kao što je bio blagopokojnik. — **Kaptol Stolne Crkve**

KOTOR Duboko potresen tužnom vijesti o preminuću prezaslužnoga, odličnog i dičnog Prepozita Toga prečasnoga Kaptola, Presvijetlog Mons. Nikole Tabulov Trute izrazuje svoje iskreno, najdublje saučešće. Potpisani je jutros otčitao zadušnice za nezaboravnog pokojnika. Vječan pokoj njegovoj dobroj i plemenitoj duši i vječna mu slava! — Za **Kaptol: Antun Milošević**, prepozit.

MAKARSKA Vašoj žalosti bratskom sućuti pridružuje se — **Kaptol**.

KRK Stolni Kaptol krčki moli kaptol stolne bazilike sv. Jakova u Šibeniku, da izvoli primiti iskreno i duboko sažaljenje svih njegovih članova zbog nenadoknativa gubitka svoga neprežaljenoga prepošta Mons. Nikole Tabulova Trute, obećajući Memento za upokoj njegove plemenite duše. — **Kaptol**.

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan — Pretplata godišnje Din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIĆ, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, Pošt. pretinac 17. — štampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić